

[M. Larsen.]

civilforsvarskommissionen en del opgaver. Til at varetage ledelsen af disse opgaver udpeger civilforsvarskommissionens formand en i kommunens tjeneste ansat mand. De nærmere bestemmelser angående civilforsvaret i det storkøbenhavnse område fastsættes af indenrigsministeren efter forhandling med de kommunale myndigheder i København. Indenrigsministeren i forbindelse med begge rigsdagens finansudvalg afgør, i hvilket omfang staten deltager i dækningen af de udgifter, der forvoldes kommunerne.

Kapitel 4 indeholder almindelige bestemmelser. Der pålægges således alle personer fra det fyldte 16. år til det fyldte 65. år en civilforsvarspligt, medmindre tjeneste ved de militære værn er til hinder derfor. Indenrigsministeren anførte selv i sin forelæggelsestale, at der måske skulle ændres på dette punkt, således at aldersgrænserne eventuelt blev det fyldte 18. år og det fyldte 60. år. Det spørgsmål kan diskuteres.

Det pålægges enhver offentlig og privat virksomhed, der beskæftiger over 75 personer, at etablere et bedriftsværn, som skal træffe de fornødne foranstaltninger til bekæmpelse af virkningerne af begrænsede krigsskader. Indenrigsministeren kan dog give dispensation i den henseende, hvis forholdene taler derfor, og til gengæld kan han pålægge andre virksomheder samme pligter, hvis forholdene taler derfor, uanset at de ikke beskæftiger 75 mand.

I § 33 bemyndiges indenrigsministeren til at pålægge ejere af private beboelsesejendomme at drage omsorg for, at der tilrettelægges en hjælpetjeneste, så beboerne selv kan bekæmpe virkningerne af begrænsede krigsskader. Her tænkes der formentlig på en lignende ordning som den, der var gældende under sidste krig, altså på beskyttelsesrum og husvagtkorps, og det må vist også erkendes, at de stort set fungerede tilfredsstillende. I den samme paragraf bemyndiges indenrigsministeren til at pålægge husejerne at anskaffe håndkraftsprøjter og andet nødvendigt materiel, og han kan, om fornødent under udpantningsret, lade sådant materiel anskaffe på ejerens regning. Det må erkendes, at det er den letteste fremgangsmåde; om det er helt retfærdigt kan diskuteres, og man kan spørge, om det ikke ville være naturligt, at kommunen påtog sig en del af disse udgifter.

I § 34 fastslås, at borgerne mod fuld erstatning er pligtige at stille deres ejendom til rådighed for civilforsvaret. Det er absolut nødvendigt under krigsforhold, og under

fredsforhold er det også nødvendigt med hensyn til arealer til dækningsgrave og betonbunkers m. m. Derimod er det vel et spørgsmål, om det er nødvendigt, at retten til at beslaglægge beboelsesejendomme til civilforsvaret også eksisterer under fredsforhold.

Den i lovforslaget omhandlede vurderingskommissions sammensætning må anses for rimelig.

Lovforslaget indeholder ligeledes bestemmelser om indkvartering af civilforsvaret. Disse regler er tilsvarende dem, der gælder for hæren. Indenrigsministeren fastsætter indkvarteringsgodtgørelse ved ekstraordinære indkvarteringer.

Lovforslaget bestemmer ligeledes, at borgerne er pligtige til at rette sig efter de påbud, som vedkommende myndighed måtte udstede med henblik på civilforsvaret, og fastsætter bøder og straf for overtrædelse.

Ved vedtagelse af lovforslaget ophæves tidligere bestående love om beskyttelse af civilbefolkningen.

Om lovforslaget i sin helhed kan man sige, at det danner en god ramme for civilforsvaret. Hvornår rammen kan udfyldes, er en anden sag. Der vil formentlig gå nogen tid, inden dette er i orden. Det må erkendes, at etableringsudgifterne er store, og de årlige driftsudgifter er heller ikke små, men som tiden har formet sig, er det desværre nødvendigt, at der træffes foranstaltninger til beskyttelse af civilbefolkningen. Det ville være helt uansvarligt at lade være. Det næste spørgsmål er så, om de foreslåede foranstaltninger, hvis de skal komme til at stå deres prøve i praksis under en krig, vil være i stand til at yde den fornødne beskyttelse mod fremtidens frygtelige krigsvåben, men det er der ingen, der kan garantere for.

Lovforslaget giver en udstrakt bemyndigelse til indenrigsministeren og lige så stort et ansvar. Myndighed og ansvar må forenes samme sted. Jeg tror, at langt den største del af Danmarks befolkning forstår nødvendigheden af dette lovforslags gennemførelse, og jeg tror også, at befolkningen er indforstået med at bære de byrder, som lovforslagets gennemførelse vil medføre. Vi her i Danmark ønsker at leve i fred og fordragelighed med alle vore naboer, men der er ingen, der har fred længere, end naboen vil.

Idet jeg udtaler håbet om, at de påtænkte foranstaltninger aldrig skal komme til at bestå deres prøve i en krig, skal jeg på mit partis vegne give tilsagn om en velvillig støtte til en hurtig behandling og gennemførelse af lovforslaget.